

Επιτροπή δεν έχει διαπιστώσει το ασυμβίβαστό της με την κοινή αγορά.

(¹) ΕΕ αριθ. C 316 της 3. 12. 1992.

(²) ΕΕ αριθ. L 302 της 15. 11. 1985, σ. 23.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 15ης Μαρτίου 1994

στην υπόθεση C-45/93: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 7 και 59 της συνθήκης ΕΟΚ — Δυσμενής διάκριση — Είσοδος στα μουσεία»)

(94/C 120/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-45/93, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Blanca Rodríguez Galindo) κατά Βασιλείου της Ισπανίας (εκπρόσωποι: Alberto José Navarro González και Gloria Calvo Díaz, abogado del Estado), που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, εφαρμόζοντας σύστημα κατά το οποίο οι ισπανοί πολίτες, οι αλλοδαποί που κατοικούν στην Ισπανία και οι νέοι κάτω των 21 ετών που έχουν τη ιθαγένεια άλλων κρατών μελών της ΕΟΚ δικαιούνται δωρεάν εισόδου στα εθνικά μουσεία, ενώ οι υπήκοοι των άλλων κρατών μελών ηλικίας άνω των 21 ετών πρέπει να καταβάλλουν εισιτήριο, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 7 και 59 της συνθήκης ΕΟΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. F. Mancini, πρόεδρο τμήματος, προεδρεύοντα, J. C. Moitinho de Almeida (εισηγητή) και D. A. O. Edward, προέδρους τμήματος, R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg και J. L. Murray, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: C. Gulmann, γραμματέας: J. G. Giraud, εξέδωσε στις 15 Μαρτίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το Βασίλειο της Ισπανίας, εφαρμόζοντας σύστημα κατά το οποίο οι ισπανοί πολίτες, οι αλλοδαποί που κατοικούν στην Ισπανία και οι νέοι κάτω των 21 ετών που έχουν τη ιθαγένεια άλλων κρατών μελών της ΕΟΚ δικαιούνται δωρεάν εισόδου στα εθνικά μουσεία, ενώ οι υπήκοοι των άλλων κρατών μελών ηλικίας άνω των 21 ετών πρέπει να καταβάλλουν εισιτήριο, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 7 και 59 της συνθήκης ΕΟΚ.
2. Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στο δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 75 της 17. 3. 1993.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 22ας Μαρτίου 1994

στην υπόθεση C-375/92: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (¹)

(«Παράβαση κράτους — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Ξεναγοί — Επαγγελματικός χαρακτηρισμός από την εθνική κανονιστική ρύθμιση»)

(94/C 120/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-375/92, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: καταρχάς ο Rafael Pellicer, εν συνεχεία η María Blanca Rodríguez Galindo) κατά Βασιλείου της Ισπανίας (εκπρόσωποι: Alberto José Navarro González και Miguel Bravo-Ferrer Delgado, abogado del Estado), που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί από το Δικαστήριο ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, εξαρτώντας την πρόσβαση στο επάγγελμα του ξεναγού και του ξεναγού-διερμηνέα από την επιτυχία σε ορισμένες εξετάσεις, στις οποίες επιτρέπεται να συμμετέχουν αποκλειστικώς Ισπανοί υπήκοοι, μη προβλέποντας διαδικασία εξέτασης και συγκρίσεως των γνώσεων υπηκόου της Κοινότητας, που είναι κάτοχος διπλώματος ξεναγού ή ξεναγού-διερμηνέα χορηγηθέντος εντός άλλου κράτους μέλους, με αυτές που απαιτούνται στην Ισπανία, διαδικασία που να επιτρέπει είτε να αναγνωριστεί το δίπλωμα που χορηγήθηκε στο εν λόγω κράτος μέλος, είτε να υποβληθεί ο κάτοχος του διπλώματος σε εξετάσεις περιοριζόμενες στα μαθήματα που δεν διδάχθηκε, απαιτώντας επαγγελματική ταυτότητα πιστοποιούσα κατάρτιση, αποδεικνυόμενη κατόπιν εξέτασης, για την παροχή υπηρεσιών ξεναγού και ξεναγού-διερμηνέα που ταξιδεύει με ομάδα τουριστών προερχομένη από άλλο κράτος μέλος, όταν η εν λόγω παροχή υπηρεσιών πραγματοποιείται στην Ισπανία, εντός συγκεκριμένης γεωγραφικής ζώνης, και εφόσον η παροχή των υπηρεσιών αυτών συνίσταται στη συνοδεία των τουριστών αυτών σε άλλους χώρους, πλην μουσείων και ιστορικών μνημείων, όπου είναι αναγκαία η παρουσία ειδικευμένου ξεναγού και, τέλος, μη παρέχοντας στην Επιτροπή τις πληροφορίες που του ζητήθηκαν σχετικά με την κανονιστική ρύθμιση των Αυτονόμων Περιφερειών στον τομέα των δραστηριοτήτων των ξεναγών και των ξεναγών-διερμηνέων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 5, 48, 52 και 59 της συνθήκης ΕΟΚ, το Δικαστήριο, συκείμενο από τους O. Due, Πρόεδρο, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida και M. Díez de Velasco, προέδρους τμήματος, K. N. Κακουρη, F. A. Schockweiler, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn (εισηγητή) και J. L. Murray, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 22 Μαρτίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το Βασίλειο της Ισπανίας

— εξαρτώντας την πρόσβαση στο επάγγελμα του ξεναγού και του ξεναγού-διερμηνέα από την επιτυχία σε

ορισμένες εξετάσεις, στις οποίες επιτρέπεται να συμμετέχουν αποκλειστικώς ισπανοί υπήκοοι,

- μη προβλέποντας διαδικασία εξέτασης και συγκρίσεως των γνώσεων υπηκόου της Κοινότητας, που είναι κάτοχος διπλώματος ξεναγού ή ξεναγού-διερμηνέα χορηγηθέντος εντός άλλου κράτους μέλους, με αυτές που απαιτούνται στην Ισπανία, διαδικασία που να επιτρέπει είτε να αναγνωρισθεί το δίπλωμα που χορηγήθηκε στο εν λόγω άλλο κράτος μέλος, είτε να υποβληθεί ο κάτοχος του διπλώματος σε εξετάσεις περιοριζόμενες στα μαθήματα που δεν διδάχθηκε, αν η κατάρισή του είναι ανεπαρκής κατά τα ισπανικά κριτήρια,
- απαιτώντας επαγγελματική ταυτότητα πιστοποιούσα κατάρτιση, αποδεικνυόμενη κατόπιν εξέτασης, για την παροχή υπηρεσιών ξεναγού και ξεναγού-διερμηνέα που ταξιδεύει με ομάδα τουριστών προερχομένη από άλλο κράτος μέλος, όταν η εν λόγω παροχή υπηρεσιών πραγματοποιείται στην Ισπανία, εντός συγκεκριμένης γεωγραφικής ζώνης, και εφόσον η παροχή των υπηρεσιών αυτών συνίσταται στη συνοδεία των τουριστών αυτών σε άλλους χώρους, πλην μουσείων και ιστορικών μνημείων, όπου είναι αναγκαία η παρουσία ειδικευμένου ξεναγού και
- μη παρέχοντας στην Επιτροπή τις πληροφορίες που του ζητήθηκαν σχετικά με την κανονιστική ρύθμιση των αυτονόμων περιφερειών στον τομέα των δραστηριοτήτων των ξεναγών και των ξεναγών-διερμηνέων,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 48, 52, 59 και 5 της συνθήκης ΕΟΚ.

2. Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 324 της 10. 12. 1992.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 23ης Μαρτίου 1994

στην υπόθεση C-268/93: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (¹)

(«Παράβαση — Μη μεταφορά οδηγίας»)

(94/C 120/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-268/93, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Blanca Rodríguez Galindo) κατά Βασιλείου της Ισπανίας (εκπρόσωποι: Alberto Navarro González και Miguel Bravo-Ferrer Delgado, abogado del Estado), που έχει ως αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη κοινοποιώντας στην Επιτροπής τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήταν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 88/320/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 7ης Ιουνίου 1988, για την επιθεώρηση και τον έλεγχο της ορθής εργαστηριακής πρακτικής (²) ή μη εκδίδοντας τα αναγκαία μέτρα για τη συμμόρφωσή του, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΟΚ, το

Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. F. Mancini, πρόεδρο τμήματος, προεδρεύοντα, J. C. Moitinho de Almeida και D. A. O. Edward, προέδρους τμήματος, R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg (εισηγητή), J. L. Murray, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Darmon, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 23 Μαρτίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεσπίζοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 88/320/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 7ης Ιουνίου 1988, για την επιθεώρηση και τον έλεγχο της ορθής εργαστηριακής πρακτικής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΟΚ.

2. Καταδικάζει το Βασίλειο τη Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 153 της 4. 6. 1993.

(²) ΕΕ αριθ. L 145 της 11. 6. 1988, σ. 35.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 24ης Μαρτίου 1994

στην υπόθεση C-2/92 (αίτηση του High Court of Justice, Queen's Bench Division για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): The Queen κατά Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: Dennis Clifford Bostock (¹)

(«Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος - Λήξη της αγρομισθώσεως — Μεταβίβαση της ποσότητας αναφοράς στον ιδιοκτήτη — Μη υποχρέωση αποζημιώσεως του αποχωρούντος μισθωτή»)

(94/C 120/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-2/92, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του High Court of Justice, Queen's Bench Division, προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 117 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ The Queen και Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: Dennis Clifford Bostock, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της κοινοτικής ρυθμίσεως σχετικά με το σύστημα συμπληρωματικής εισφοράς επί του γάλακτος που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 856/84 του Συμβουλίου της 31ης Μαρτίου 1984 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (²), τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 857/84 του Συμβουλίου της 31ης Μαρτίου 1984 περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 στον τομέα του